

ZAMUDNE OBRESTI IZ RAZLIČNIH DAVČNIH VIDIKOV

Zamudne obresti so zanimive iz najmanj dveh različnih davčnih vidikov:

- Kako ravnati s prejetim obračunom obresti iz tujine
- Ali obračunati davčni odtegljaj (po 68.čl.ZDDPO-1) pri plačilu zamudnih obresti oz. o plačilu poročati v primeru neplačila davčnega odtegljaja

Prejet račun (obračun) obresti iz tujine – z vidika ZDDV

Podjetje s sedežem v tujini, ki je poslalo račun za obresti slovenskemu podjetju, ni obračunalo DDV, prav tako tudi ni navedlo določbe zakona, na podlagi katere DDV ni zaračunan. Davčni zavezanci so pogosto v dilemi ali tudi v tem primeru obračunati vstopni in izstopni DDV. Peta točka 3. odst. 17.čl.ZDDV namreč določa, da se v primeru bančnih, finančnih in zavarovalnih storitev, vključno s pozavarovalnimi storitvami, razen najema trezorjev, za kraj opravljanja storitev šteje kraj, kjer ima naročnik sedež ali stalno poslovno enoto, za katero je storitev opravljena, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva, če so storitve opravljene za naročnika s sedežem izven Skupnosti ali za davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi članici.

V peti točki 3.odst. 17.čl.ZDDV (poenostavljeno: *kraj opravljanja storitev je kraj, kjer ima sedež naročnik storitve*) so navedene tudi bančne (razen najema trezorjev), finančne in zavarovalne storitve. Ta dikcija davčne zavezanca napeljuje na to, da bi bilo potrebno v primeru omenjenih finančnih storitev obračunati vstopni in izhodni DDV. V primeru zaračunanih obresti gre gotovo za posel, ki je vezan na finančne storitve dajanja kreditov. Vendar menimo, da je z vidika slovenskega DDV (prejemnik storitve ima sedež v Sloveniji) potrebno upoštevati četrto točko 1.odstavka 27.čl.ZDDV, ki določa, da so plačila DDV *oproščene tudi finančne storitve*, kar pomeni, da ni osnove, da bi morali za prejeti račun za obresti iz tujine obračunati vhodni in izhodni DDV. Še bolj pravilna pa je razlaga z dodatno uporabo 11.čl. Pravilnika o ZDDV, ki določa, da se od odškodnin ne obračunava in ne plačuje DDV. Za odškodnino iz prejšnjega odstavka se štejejo tudi zamudne obresti, ki jih davčni zavezanec zaračunava svojim dolžnikom do višine predpisanih zamudnih obresti in stroški opomina. To pojasnjuje tudi ravnanje tujega podjetja, da na računu ne bo navajalo zakonske podlage za oprostitev obračuna DDV, saj v primeru zaračunavanja »prometa«, ki je izven sistema DDV (v določeni državi) ni potrebno navajati zakonske dikcije za »neobračun« DDV.

Ali obračunati davčni odtegljaj (po 68.čl.ZDDPO-1) pri plačilu zamudnih obresti oz. o plačilu poročati v primeru neplačila davčnega odtegljaja

Že na samem začetku je potrebno poudariti težave, ki jih imajo davčni zavezanci pri izpolnjevanju zahtev 356. in 357.čl. Zakona o davčnem postopku (obrazci ODO-1 in ODO-2). Natančno je torej potrebno spremljati plačila dohodkov iz 68.čl.ZDDPO-1, na kar pa se družbe informacijsko šele prilagajajo. V velikih družbah je te podatke praktično nemogoče zagotavljati »ročno«, saj smo izračunali, da bi za takšno opravilo družbe potrebovale najmanj enega sodelavca, ki bi bil polno zaposlen (zamislimo si le veliko gospodarsko družbo in njihovo vsakodnevno **plačevanje zamudnih obresti**, obresti tujim in domačim bankam, plačila za vse operativne in finančne

najeme, rent a-car...). Zato so se predvsem v velikih družbah odločili, da bodo oblikovali računalniške programe, kjer se bodo podatki iz plačilnega prometa ustrezno preoblikovali in prenašali v zahtevana poročila skladno z ZDavP-1. Poseg informatikov pa nikakor ni enostaven, še manj pa poceni. Kakor koli torej pogledamo, imajo davčni zavezanci dodatne stroške, to pa ne bi smel biti rezultat nove davčne zakonodaje.

Ugodnost primerov iz drugega odstavka 68.čl.ZDDPO-1 - ko v določenih primerih davčnega odtegljaja ni potrebno izračunati in plačati - pa še ne rešuje težave poročanja v zvezi s tem. Težava davčnih zavezancev bi bila gotovo manjša, če ne bi bilo poročanja »plačnika davka v zvezi s primeri, ko ni davčnega odtegljaja – 357.čl.ZDavP-1«. Dejansko je težko razumeti smisel poročanja tudi v teh primerih. Davčni zavezanci v vsakem primeru tudi te odhodke (in dohodke) vključujejo v svoje poslovne in davčne bilance, kako pa so to naredili, pa ima davčni organ seveda možnost preveriti.

S strani DURS bi prav gotovo pričakovali, da bo pripravil obrazec v elektronski obliki, ki bi ga izpolnili davčni zavezanci in ga tudi elektronsko pošiljali, saj dvomimo, da ima »gora papirja«, ki jo uradi prejemajo vsak mesec, za njih sploh kakšno informacijsko vrednost. Kot vemo, pa znaša globa za pravno osebo v primeru ne predložitve obrazcev ODO-1 in ODO-2 od 400.000 pa kar do 6.000.000 SIT.

V primeru nakazil obresti v tujino se pojavlja še dodatni problem obračuna davčnega odtegljaja skladno z 68.čl.ZDDPO-1. Gre torej za plačilo nerezidentu in davčni odtegljaj je vsekakor potrebno obračunati in plačati. V primeru plačila obresti rezidentu, davčnega odtegljaja plačnik ne bo obračunal, o ne-plačilu pa bo moral poročati na obrazcu ODO-2. Iz pojasnila DURS z dne 19.4.2005 izhaja, da zamudne obresti **niso izvzete iz obresti od katerih se plačuje davčni odtegljaj** (po 68.čl. ZDDPO-1) in je torej potrebno o plačilu (oz. neplačilu) le-teh poročati na obrazcu ODO-1 (oz. ODO-2). DURS pravi: »Kot dohodek z virom v Sloveniji se v skladu z navedeno določbo obravnavajo tudi zamudne obresti«. Upamo lahko, da bo DURS to pojasnilo spremenil, oz. se bo v tem delu spremenil ZDDPO-1 oz. ZDavP-1.

Vsekakor je zanimivo, da se v enem davčnem zakonu oz. pravilniku (PZDDV) zamudne obresti pravilno pojmujejo kot plačana odškodnina, v drugem davčnem zakonu (ZDDPO-1) oz. pojasnilu DURS pa so zamudne obresti očitno cena za uporabljene vire financiranja in se enačijo z vsemi ostalimi posojilnimi odnosi.

V pojasnilu DURS obstaja očitno nasprotje z evropsko davčno zakonodajo, saj gre v primeru zamudnih obresti za dohodek, ki ga sporazumi o izogibanju dvojnih obdavčitev sploh ne urejajo in torej za zamudne obresti ni mogoče uveljavljati ugodnosti iz teh Sporazumov. Denimo, slovensko podjetje bo moralo plačati davčni odtegljaj v Sloveniji po stopnji 25%, menimo pa, da tuje podjetje davčnega odtegljaja ne bo moglo uveljavljati v svoji državi kot plačane akontacije davka od dohodka.

FINANCE, 14.6.2005

**Mag.Dejan Petkovič
Davčni svetovalec
ITEO-ABECEDA d.o.o.**

